

Jézus csodái

- **Hogy vagy kör.**
- **Kezdő ima:** igeszakaszok Jézus csodáiról a János szerinti evangéliumból

1. Bevezető – Jézus csodáiról általában

Mi minden nem a csoda?

- nem látványosság (emlékezzünk vissza, hogy milyen sokszor, milyen mélyen és erősen tiltja meg Jézus, hogy továbbadják!)
- nem szimbolikus esemény (az ötezer ember előszedte az élelmét, és megosztotta egymással...)

Mi ténylegesen a csoda?

- **általánosan → teremtés:** nemcsak pozitív teremtés (bor-; egészség-; járás-; kenyér-; vízen-járas-, látás-; élet-teremtés), hanem **negatív teremtés is: a bűn eltörlése.**
- **konkrétan és személyesen → együttérzés, együtt szenvedés** (en-patheo [empátia!], syn-patheo, ott szenvedés, együtt-szenvedés); vegyük észre, hogy minden csoda egyedi alkalom, nem tervezett esemény, Jézus megindul, megrendül valamin → és cselekszik
- **lényegileg → kapcsolat Isten és ember között.** Hitet teremt a csoda: a kapcsolódás, a megújulás, a megtisztulás erejének a hitét. Valahol minden csoda az inkarnáció, a keresztség és a feltámadás megismétlődése. Isten „áttöri a menyboltozatot”, megjelenik és cselekszik: megvált minket a Jézus Krisztusban.

Mi a János szerinti evangéliumban a csoda?

- Jánosnál csak két-három csoda azonos a szinoptikusokkal (ötezer ember megvendéglése, vízen járás + esetleg: kapernaumi százados); 4 csoda egyedi; mégis ezeket gondoltam átvenni, mert egységesebb és tömörebb, mint a szinoptikus „csoda anyag”. A János szerinti evangéliumban az egyedi csodák sokkal hosszabb leírásúak, mint a szinoptikusok csoda-leírásai: Jánosnál a csodák sokszor nem történetek, hanem Jézus a Golgota felé vezető útjának a mérföldkövei.
- **a János szerinti evangélium két fő része:** 1. Jézus kinyilatkoztatása a világ előtt (jelek könyve); (utolsó vacsorától) 2. Krisztus kinyilatkoztatása övéi előtt, visszatérése az Atyához. Dicsőség könyve.
- **Csodák → jelek**, „növekvő” sorrendbe rendezett, „a Messiástól elvárt” hét jel (bor, gyógyítás, béna, kenyérszaporítás, tengeren járás, vakon született ember, Lázár) → nem az isteni erő tettei, mint a szinoptikusoknál, hanem a csoda szimbólumán keresztül megmutatott Igazság: Jézus, Isten Teljessége.
 - Szokás „**gnosztikus ízzel**” értelmezni a „jánosi jeleket”: túldimenzionáljuk őket, rengeteg „titkot” vélünk tudni, ami körülengi őket, stb. (Ennek része a jánosi, szimbolikus ellen-nyelv → nem emiatt van! re-szocializáció, re-lexikalizáció → kerülünk ki a világból, ha Jézussal akarunk lenni. + része az a hihetetlen egység, ami a János szerinti evangéliumban van; prológos; ego-eimi mondások, stb.) **Ne dőljünk be a „jánosi titkos tanoknak”!** A csoda nem azért csoda, mert „értjük”, hanem azért, mert hidat mutat Isten és ember között. (Jézusnak nincs szüksége arra, hogy csak a beavatottak számára érthető titkai legyenek. Illetve: a „beavatást” nem mi adjuk egymásnak, hanem egyedül Jézus adja nekünk; nem tudással, hanem közelséggel, közösséggel.)
- **Boldogok, akik nem látnak és hisznek** (Tamás apostol; Jn 20,29; szinoptikusoknál: a kapernaumi százados)

Engedtessek meg itt nekem egy saját történet. Volt a kutatócsoportomban egy rendkívül éles eszű diák. Nevezzük őt most Máriának. Mária igen sokszor burkolt találós kérdéseket tett fel nekünk. Ilyenkor nagyon megértő mosollyal és tágra nyílt szemekkel szinte sugallta nekünk a megoldást. Mégsem jöttünk rá soha: Mária sokkal eszesebb volt, mint mi valamennyien... Jézus esetén a „megoldás” nem valamilyen matematikai képlet lett volna, mint Mária esetén, hanem az, hogy Ő az Isten egyszülött Fia, a Megváltó. De úgy képelem, hogy Jézus pontosan olyan megértő mosollyal és tágra nyílt szemekkel sugallta ezt mindenkinek, akivel kapcsolatba került – például a csodák révén –, de a felismerés ott is a legtöbb esetben elmaradt. Ahogyan Mária azonnal kitalálta ilyenkor a következő találós kérdést, amelyet majd adott alkalommal nekünk elmond, és ahogyan nem szűnt meg bízni és reménykedni abban, hogy egyszer majd csak kitaláljuk, amit kérdez; úgy képelem, hogy Jézus ugyanúgy reménykedett és bízott abban, hogy hit ébred a körülötte lévőkben arról, hogy Ő Isten Fia. Jézus a mi hitünkben is pontosan így reménykedik most. És pontosan ugyanígy sugallja nekünk a helyes választ most. Halleluja! Ámen.

- **Mi a mi számunkra a csoda? Megéltünk-e csodát életünkben? Vajon nyitottak vagyunk-e arra, hogy olyan csoda történjék velünk, amelyet Isten akar, vagy csak követeljük azokat a csodácskákat, amelyeket mi akarunk?**
- **Milyen a mi hitünk? Hiszünk-e mi akkor, ha nem látunk?**

Itt egy nagyon szép, és tartalmas beszélgetés alakult ki arról, hogy hogyan tudjuk mi magunk megtapasztalni a csodákat a saját életünkben, egyik bibliakörös testvérünk bizonyosságot tett arról, hogy mennyire meg tud változni az élete bármelyikünknek, ha átadja magát és élete útját Jézusnak. Ebben a beszélgetésben mélyebben megismerkedtünk a csoda természetével, hogy tulajdonképpen az szeretet áradás, amely minket is képessé tesz az "agapé", az isteni szeretet gyakorlására. Felidéztük a búzaszem példáját, amelyik csak elhalva lesz életté – és ha mindig visszatartja magát attól, hogy elhaljon, akkor megpenészedik... Vajon megpenészedett búzaszemek kívánunk lenni? A nagyon szép beszélgetés közepén úgy döntöttünk, hogy koncentrálni fogunk a vakon született ember meggyógyítására (7. rész.). Érdemes tehát a többi csoda-leírást annak a 11 testvérünknek is átolvasni, akik jelen voltak a beszélgetésen. Köszönjük Urunknak, és mindenkinek aki ott volt, a gazdag, szeretetben eltöltött estét!

2. A kánai menyegző (2,1-11; ismétlés február 2-ről, részletesebben lásd ott)

➤ **Milyen szép részekre emlékszünk a kánai menyegzőből?**

- **a Szűzanya mondata: „Nincs boruk”? Vajon csak a bor?**
- Mária válasza Jézus „ledorongolására” (ami nem is az, mert ebben az arámi kifejezésben az „asszony” tiszteletadás volt!)
- Jézus viselkedése, aki „magába száll”, meggondolja magát
- (vegyük észre a szimbolikát abban, hogy színültig töltötték a kővedreket!)
- a násznagy ezt mondja "te mostanáig tartogattad a jó bort" → **Jézus bejelenti az új életet, amelyet hozni fog**
- **Mennyire éreztük meg azt az életünkben, hogy az igazán „jó bor” később érkezett?**

3. A királyi tisztviselő fia Kapernaumban (4,46-54)

⁴⁶Azután **ismét a galileai Kánába ment, ahol a vizet borrá változtatta.** Kapernaumban pedig volt egy királyi tisztviselő, akinek betegen feküdt a fia. ⁴⁷Amikor meghallotta, hogy Jézus megérkezett Júdeából Galileába, **element hozzá,** és kérte, hogy jöjjön, és gyógyítsa meg a fiát, mert halálán van. ⁴⁸Erre Jézus ezt mondta neki: **Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek.** ⁴⁹A királyi tisztviselő kérte őt: **Uram, jöjj, mielőtt meghal a gyermekem!** ⁵⁰Jézus így válaszolt: **Menj el, a te fiad él! Hitt az ember a szónak,** amelyet Jézus mondott neki, és elindult. ⁵¹Még hazafelé tartott, amikor szembejöttek vele a szolgálai a hírrel, hogy a

gyermeke él. ⁵²Ekkor megkérdezte tőlük, hány órákor lett jobban. Ezt mondták neki: Tegnap délután egy órákor hagyta el a láz. ⁵³Megértette tehát az apa, hogy abban az órában történt ez, amikor ezt mondta neki Jézus: A te fiad él. És hitt ő, valamint egész háza népe. ⁵⁴Ezt pedig második jelként tette Jézus, miután megérkezett Júdeából Galileába.

- kb. 30 km-t gyalogolt a főember Jézushoz; Uramnak szólítja Jézust.
- **Kérem a gyógyítást, de a hitet köszönöm szépen nem kérem** → ez ennek pontosan az ellentéte! (a kapernaumi százados története pedig még kifejezőbb: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy a hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám; Mt 8,8). Hitt az ember a szónak. **Nekünk is elég vajon ennyi?**
- Várni kell a csodára. Sokszor sokat! **Tudunk-e reménységgel várni mi is?**
- Háza népe is hisz → továbbadja a hitet. **Továbbadjuk-e mi is?**

4. A bethesda-i beteg (5,1-15)

¹Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe. ²Jeruzsálemben a Juhkapunál van egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van. ³A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben, és várták a víz megmozdulását. ⁴Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett. ⁵Volt ott egy ember, aki **harmincnyolc éve** szenvedett betegségében. ⁶Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: **Akarsz-e meggyógyulni?** ⁷**A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem,** hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe. Amíg én odaérek, más lép be előttem. ⁸Jézus ezt mondta neki: **Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!** ⁹És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig **szombat volt.** ¹⁰A zsidók ekkor így szóltak a meggyógyított emberhez: Szombat van, nem szabad felvenned az ágyadat. ¹¹Ő így válaszolt nekik: Aki meggyógyított, az mondta nekem: Vedd az ágyadat, és járj! ¹²Megkérdezték tőle: Ki az az ember, aki azt mondta neked, hogy vedd fel, és járj? ¹³De a meggyógyított ember **nem tudta, hogy ki az,** mert Jézus félrehúzódott az ott tartózkodó sokaság miatt. ¹⁴Ezek után találkozott vele Jézus a templomban, és ezt mondta neki: **Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled.** ¹⁵Elment ez az ember, és **megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki meggyógyította.** ¹⁶Azért üldözték a zsidók Jézust, mert szombaton tette ezt. ¹⁷Jézus így szólt hozzájuk: **Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.** ¹⁸Ezért azután a zsidók még inkább meg akarták ölni, mert nemcsak megtörte a szombatot, hanem saját Atyjának is nevezte Istent, és így **egyenlővé tette magát az Istennel.**

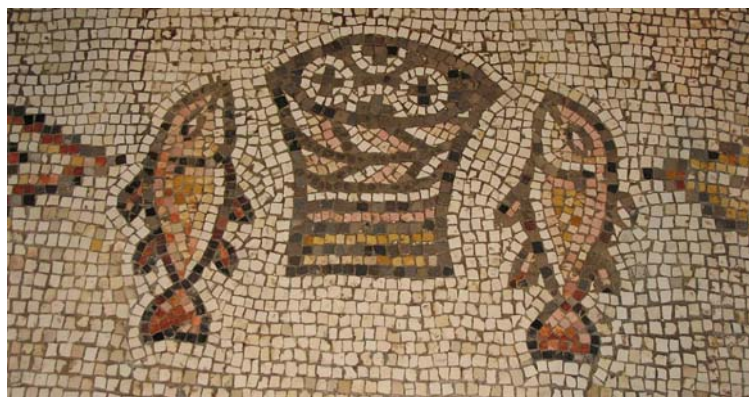
- Nem kell allegorikusan értelmezni a történetet (öt oszlopcsarnok: Tóra öt könyve, 38 év: a pusztai vándorlás hossza, avagy 38 évszázad Jézus nélkül, stb.) bár, úgy Jézus Izráel egészét gyógyítja itt meg, és a reménytelenség + hitetlenség is mélyebb értelmet nyer.
- Az ököljog helyett most a kegyelem érvényesül! Ami „érthetetlen” még a jézusi logikában is, hiszen nincs előtte hit. De az irgalom még ennél is több.
- A „megmondta” az eredeti görögben nemcsak megmondta, hanem világossá tette, kijelentette, deklaráta is. Azaz erősebb kifejezés, mint a magyarban. Hogy hitt-e a bethesda-i beteg az nyitva marad. **(Vajon mi 38 év reménytelensége után képesek lennének a hitre?)**
- A történet lényege az, ahogyan Jézus válaszol a szombat megtörése miatt méltatlankodó zsidóknak: **Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. Azaz: megmutatja az Atya és az Ő egységét.**

5. A kenyérszaporítás (az ötezer ember megvendégelése) (6,1-15)

¹Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, Tibériás tavának túlsó partjára. ²Nagy sokaság követte őt, mert látták, milyen jeleket vitt végbe a betegeken. ³Jézus pedig felment a hegyre,

és ott leült a tanítványaival együtt. ⁴Közel volt a páska, a zsidók ünnepe. ⁵Amikor Jézus észrevette, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: **Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek?** ⁶Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. ⁷Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset. ⁸Egyik tanítványa, András, Simon Péter testvére így szólt hozzá: **Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyi embernek?** ¹⁰Jézus ezt mondta: Ültessétek le az embereket! Fűves terület volt az. Letelepédtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. ¹¹Jézus pedig vette a kenyeret, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. ¹²Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaikhoz: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba! ¹³Összeszedték tehát, és **tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával, amit meghagytak azok, akik ettek.** ¹⁴Miután látták az emberek, hogy milyen jelt tett, ezt mondták: Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba. ¹⁵Amikor pedig **Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában.**

- A mannával való táplálásra emlékeztető nagy csoda (utána jönnek a kapernaumi „kenyérigék” ld. 22-59 versek)
- Jézus otthagyja a csodát „földhözragadt módon” értelmező sokaságot. (Gondoljunk itt bele a sokszor előkerülő szimbolikus értelmezésbe, hogy a népek csak megosztották a kenyeret egymással: akarták volna-e Jézust ezek után királlyá tenni vajon? Gondoljunk arra is, hogy ez a helyzet megint egy kísértés, amelyet Jézus az Atyával való elvonult párbeszédben tagad meg.)

Tabgha: bizánci mozaik a kenyérszaporításról. A két hal stimmel. De miért van csak négy kenyér és nem öt? Nyilván az egyik válasz az, hogy nem fért ki több. De a hagyomány őriz egy másik választ is: azért nem látjuk az ötödik kenyeret – mert az ötödik kenyér mi magunk vagyunk. Ahogyan Jézus is maga volt az ötödik kenyér – amelyet szétosztott mind az ötezer embernek. Ugyanígy kell nekünk is szétosztanunk magunkat másoknak.

6. A tengeren járás (6,16-21)

¹⁶Estefelé lementek tanítványai a tengerhez, ¹⁷hajóra szálltak, hogy átmenjenek a tenger túlsó partjára, Kapernaumba. Sötét volt már, és még nem ment oda hozzájuk Jézus; ¹⁸a tenger pedig háborgott, mert nagy szél fújt. ¹⁹Közben eljutottak mintegy huszonöt vagy harmincfutamnyira, amikor meglátták, hogy **Jézus a tengeren jár, és közeledik a hajóhoz.** Megrémültek, ²⁰de ő így szólt hozzájuk: **Én vagyok, ne féljete!** ²¹Fel akarták venni a hajóra, de a hajó egyszeriben odaért a partra, ahová tartottak.

- A tanítványok azért is kell, hogy elmenjenek (a szinoptikusoknál Jézus küldi őket!), hogy ne tartsanak a „királycsináló tömeggel”. (Mi vajon mennyire tartunk a királycsináló tömeggel?)

- A fenyegető sötétségben és viharban Jézus a célhoz viszi a tanítványokat. Én vagyok! → Isten-mivolt bejelentése is! **Így lesz kerek a csoda: ezért van egyben a két csoda, mert ez a lényege!** (Elfogadjuk-e a vihart a mi életünkben? Elfogadjuk-e Jézus megmentését?)

7. A vakon született ember meggyógyítása (9,1-12)

¹Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. ²Tanítványai megkérdezték tőle: Mester, ki vétkezett? Ez vagy a szülei, hogy vakon született? ³Jézus így válaszolt: Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem **azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.** ⁴**Nekünk, amíg nappal van, annak a cselekedeteit kell végeznünk, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat.** ⁵**Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok.** ⁶Ezt mondta, és **a földre köpött, sarat csinált a nyállal, és rákenete a sarat a vakon született ember szemére,** ⁷majd így szólt hozzá: Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában – ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért.

- Gondoljunk bele abba, hogy mi volt az előző jelenet! „Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?” Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony, mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.” Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból. (57-59). **Ezek után van az, hogy amikor továbbment meglátott egy vak embert... (Mi is megláttuk volna a vak embert egy ilyen helyzetben? Meg szoktuk látni a segítségre szoruló, „vak embert” az életünkben?)**
- Azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. (Nincs értelmetlen élet, csak meg nem értett élet van – mondja erről Gyökössy Endre.)
- Figyeljük meg, hogy a szimbolikus beszéd és tett mennyire előkerül itt már! Szó szerint is szimbolikus a beszéd (*figyeljünk fel a többes számra! Nekünk! Nekünk is az Atya cselekedeteit kell végeznünk!* **Végezzük mi is az Atya cselekedeteit? Elhisszük, hogy ez lehetséges Jézussal együtt?**) és tényleges szimbólumokban is.
 - A földre köpés és sár csinálás a teremtéstörténetre utal– **Jézus itt nem szemet gyógyít, hanem szemet teremt!** (Később kiderül, hogy mindez szombaton történt, a sárformálás a tésztagyúrásra emlékeztet, ezért különösen szombat-ellenes „bűn”.)
 - A Siloám-tó neve pedig „küldött vizet” jelent – mert egy távoli forrás, a Gihon-forrás földalatti alagúton táplálta; → Jézus is „küldött”.
- A történet további fordulataiban a korábbi vak, amikor kérdezik a látása felől, ugyanúgy nem tudja, hol van Jézus, mint korábban a bethesda-i beteg (8-12). A farizeusok elé viszik, ahol a vak hitvallást tesz: „Egyet tudok: vak voltam és most már látok” (ezt a pragmatikus hitvallást szokták a „vak hitvallásának” hívni: **Tudunk-e mi ilyen hitvallást tenni az életünkben? Tudunk-e olyanról, aki tud?**), majd azt mondja Jézusról, hogy próféta (13-17). Majd a születési hívták, de ők a vakra hárították a felelősséget, hiszen már nagykorú, hogy ne zárják ki őket a zsinagógából, mert Krisztusnak mondják a Jézust (18-23). A volt vakot másodszor is hívták, aki Jézust Istentől valónak mondta, hiszen tudottilyent tenni. Erre kiközösítették. (24-34). Másodszor is találkozott Jézussal, aki megkérdezte hisz-e az Emberfiában? Ki az Uram, hogy higgyek benne? Látod őt, és ő az, aki veled beszél. **Erre az így szólt: Hiszek Uram. És leborulva imádta őt. EZ a történet lényege. A szenvedésben érlelődik meg a hitünk nekünk is, ahogyan fokozatosan érlelődött meg a vak ember hite is. Sokszor ki kell esnünk valahonnan, hogy Jézushoz közelebb kerülhessünk.**
- **Elfogadnánk-e mi is a kiközösítést Jézusért? Éreztük-e már azt, hogy a szenvedésben, valahonnan való „kikerülésben” erősödik a hitünk?**

8. Lázár feltámasztása (11,1-44)

¹Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Betániából, Máriának és testvéreinek, Mártának a falujából. ²Mária volt az, aki megkenste az Urat olajjal, és megtörölte a lábát a hajával. Az ő testvére, Lázár volt a beteg. ³A nővérei megüzenték Jézusnak: Uram, íme, akit szeretsz, beteg. ⁴Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta: **Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.** ⁵Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt. ⁶Amikor tehát meghallotta, hogy beteg, még két napig azon a helyen maradt, ahol volt, ⁷de azután így szólt a tanítványaihoz: Menjünk ismét Júdeába! ⁸A tanítványok ezt mondták neki: Mester, most akartak megkövezni a zsidók, és ismét oda mégy? ⁹Jézus így válaszolt: Nem tizenkét órája van a nappalnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világ világosságát, ¹⁰de ha valaki éjjel jár, megbotlik, mert nincs világossága. ¹¹Ezeket mondta, azután így szólt hozzájuk: **Lázár, a mi barátunk elaludt, de elmegyek, hogy felébresszem.** ¹²A tanítványok ezt felelték: Uram, ha elaludt, meggyógyul. ¹³Pedig Jézus Lázár haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy álomba merüléstről szól. ¹⁴Akkor azután Jézus nyíltan megmondta nekik: Lázár meghalt. ¹⁵Örülök, hogy nem voltam ott: tiértetek, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá! ¹⁶Tamás, akit Ikerneknél neveztek, azt mondta tanítványtársainak: **Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele együtt!** ¹⁷Amikor Jézus odaért, megtudta, hogy **már négy napja a sírban van.** ¹⁸Betánia pedig közel, mintegy félórányira volt Jeruzsálemhez, ¹⁹ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt. ²⁰Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária azonban otthon maradt. ²¹Márta így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. ²²De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten. ²³Jézus ezt mondta neki: Feltámad a testvéred! ²⁴Márta így válaszolt: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon. ²⁵Jézus ekkor ezt mondta neki: **Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.** Hiszed-e ezt? ²⁷Márta így felelt: **Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba.** ²⁸Miután ezt mondta, elment, és titokban szólt a testvéreinek, Máriának: A Mester itt van, és hív téged. ²⁹Ő pedig, amint ezt meghallotta, gyorsan felkelt, és odament hozzá. ³⁰De Jézus még nem ért be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta találkozott vele. ³¹A zsidók, akik Máriával voltak a házban, és vigasztalták, látták, hogy hirtelen feláll és kimegy. Utánamentek tehát, mert azt gondolták, a sírboldhoz megy, hogy ott sírjon. ³²Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta őt, leborult a lába elé, és így szólt hozzá: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. ³³Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött zsidók is sírnak, **háborgott lelkében, és megrendült.** ³⁴Megkérdezte: Hova helyeztéték őt? Azt felelték: Uram, jöjj és lásd meg! ³⁵Jézus **könnyekre fakadt.** ³⁶A zsidók ezt mondták: Íme, mennyire szerette! ³⁷Közülük néhányan pedig így szóltak: Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg? ³⁸Jézus – még mindig háborogva magában – a sírhoz ment: ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta. ³⁹Jézus így szólt: Vegyétek el a követ! Márta, az elhunyt testvére így szólt hozzá: **Uram, már szaga van, hiszen negyednapos.** ⁴⁰Jézus azonban ezt mondta neki: Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét? ⁴¹Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. ⁴²Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem. ⁴³Miután ezt mondta, hangosan kiáltott: **Lázár, jöjj ki!** ⁴⁴**És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülvéve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!**

➤ Lázár nevének jelentése: az Úr az én segítségem.

➤ Nem kérnek semmit a nővérek Jézustól, csak megüzenik, hogy Lázár beteg. (Mi mennyire szoktuk bajunkat Istenre bízni konkrét kérdés nélkül?)

- Jézus a nap 12 órájával arra célzott, hogy vajon üresen megy-e el a napunk, avagy Istennek tetszően? **(Milyen mi a saját napunk vajon? Üres-e avagy hasznos-e?)**
 - A zsidó hit szerint a lélek a halál után három nappal már teljesen elhagyja a testet (eddig tartott a hangos gyász, utána 7 napig a mély gyász, majd 30 napig a könnyű gyász). Ezért volt fontos a negyedik nap.
 - Márta (és mi vele együtt) nem mást kap meg Jézustól, mint az Örök Élet ígérését. Én vagyok-kal (ani hu arámiul, görögül ego eimi) – ami Jézus Isten-voltának a deklarációja.
 - Jézus megindul és sír. „Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken” (Zsid 4,15).
 - A János szerinti evangéliumban ez után a jel után dönt úgy a Nagytanács, hogy Jézust meg kell ölni. Vegyük észre, hogy Jézus a halott Lázárért (és mindannyiunkért) áldozza fel magát. **Jézus az élete árán ment meg bennünket. Az ide, a kereszthez vezető út Jézus a János szerinti evangéliumban elmondott csodáinak a végső üzenete.**
-

Záró ima.

Hirdetés: következő alkalmak (akkori bevezető ima is: mindenki hoz majd egy kapcsolódó igeverset és sorban elmondjuk)

- március 16: Jézus megdicsőülése (Jávori Fülöp)
- március 30 (nagyhét keddeje): Az utolsó vacsora (Jávori Fülöp)
- április 13: Jézus szenvedései, halála és feltámadása (Udvaros Dóra)
- április 27: Jézus mennybemenetele (Csermely Péter)
- május 11: pünkösd (Csermely Péter)